

Kinder Torah

ט"ב

Work Hard ... Always

"Good morning class."

"Good morning Rebbe!"

"Thank you for the wonderful welcome. Class, let us begin our study of the parashas ha'shavuah with a question. Who knows two ways to get oil from olives?"

"I know one way, Rebbe. Grind them up into little pieces, filter out the sediment, and you are left with oil."

"Very good, Chaim. Does anyone know of another way?"

"Press them by hand until a little pure oil comes out. Pour off the pure oil by itself."

"Excellent, Avi. The second way yields much purer oil, because there is no sediment. Now, let me ask you another question, class. Has anyone ever pressed olives by hand to get out the oil?"

"I have, Rebbe!"

"Wonderful, Shlomo. Please tell us about it. Was it hard work?"

"Very hard work, Rebbe. I needed to use all of my *koach* (strength) to put enough force on the olives to squeeze out the oil."

"Shlomo, I am sure that you can appreciate the way that the olive oil for the Menorah in the Beis HaMikdash was made. It was the purest oil possible – pressed and not ground. This perfect oil kept the lamps in the Menorah burning continually. Class, there is deep symbolism burning in the lamps of the Menorah."

"Please enlighten us, Rebbe."

"Rav Yonason Eibushitz illuminates the subject with the well known fact that the Menorah symbolized Torah learning. The Torah has the power to light up our minds, our lives, and the world. However, we must learn it properly. The clear meaning and depth of the *sugya* (Torah subject) is not always readily understood. It requires work. One must learn and re-learn *sugya* over and over again. One must examine it from different angles. Praying to Hashem for *Siyata Di'Shmaya* (Heavenly Assistance) in learning is essential. Finally, after much effort you master the *sugya*."

"Wow, Rebbe. that is quite a job."

"Yes, class. Rav Eibushitz compares the exertion required to succeed in learning to that needed to press the olives. Just as the fuel for the lamps of the Menorah requires lots of *koach* to produce, so too the spiritual light of Torah learning requires maximum effort. There is another aspect of the Menorah light which is symbolic."

"Please tell us, Rebbe."

"The flame of the Menorah was referred to as 'Ner Tomid' – the continual light. It was always burning. Similarly, our learning must be *tomid* with '*hasmoda*' – constancy. We must learn all of the time – morning, afternoon, and evening; Erev Shabbos, Shabbos, Yom Tov, vacation time – constantly. Why? Because the Torah is easily forgotten. It must be continually reviewed so that it will not be lost and forgotten."

"I see, Rebbe. We have to put our full effort into understanding what we are learning. Then once we know it, we must constantly review it to guard against forgetting it."

"Precisely, Chaim. If you follow this formula, you will be illuminated with the knowledge of Hashem's Holy Torah."

"May all of our lights burn brightly!"

"Amen!"

Kinderlach . . .

The Torah is our spiritual light. We want its glow to be pure and clear. Therefore, we need absolute clarity in our learning. How do we get that clarity? By working on the sugya – examining it, analyzing it, and thinking it through from beginning to end. This is hard work – like the pressing of the olives for the oil of the Menorah. Once we have achieved clarity in the sugya, we must constantly review it in order to remember it. This is like the light of the Menorah that was constantly burning. Rav Eibushitz gives us the two keys to successful learning – work hard . . . always.

Planned Obsolescence

"It is a real privilege to be your guest Mr. Shearim. Thank you for granting me this interview."

"The pleasure is all mine, young man. Ask whatever questions you like."

"Our school class wants to know how you became wealthy, Mr. Shearim."

"That's simple, young man. I developed a product and sold it to people."

"Many people do that, Mr. Shearim. However, they do not become multi-billionaires like you."

"Correct, young man. I kept changing my product, making the old one obsolete. People constantly came back to me for a new update of the product. I kept making sale after sale to the same people. That's my secret. I make customers dependent on me. If you make them independent, you'll never see them or their money again."

☺ ☺ ☺ ☺ ☺

"Take pure pressed olive oil, for light, to keep the lamp (Menorah in the Mish-

kan) always lit" (Shemos 27:20). The Gemora (Shabbos 21a) comments that the flame must burn by itself, without any outside assistance. We all know that the light of the Menorah symbolized Torah. Rav Shimshon Refael Hirsch explains the wick is like a student of Torah, and the fire that lights the wick is like a teacher. The fire must light the wick and make it burn independently. Similarly, the teacher's goal is to make the student able to learn Torah on his own. The teacher must make himself obsolete! Then his student will burn brightly with the fire of Torah.

Kinderlach . . .

The wealthy man made his riches by making people dependent upon him. His goal is to take, take, and take from them. The more he takes, the wealthier he becomes. The Rebbe who teaches Torah is just the opposite. His goal is to give, give, and give Torah knowledge to his students. The more he gives, the wealthier he becomes. Who is really richer? Money comes and goes. Even the money that stays does not go into the next world. Torah is always with us. And. It is worth much more than money. Learn well, kinderlach, in order to teach. Then give, give, and give Torah. You will become wealthy beyond your wildest dreams.

The Clothes Fit

"You shall make holy garments for Aharon your brother for glory and splendor" (Shemos 28:2). The Malbim explains the spiritual aspect of the *middos* (measurements) of these garments. Although the Torah appears to be explaining the character and construction of the external clothing of the Kohanim, in reality it is detailing the internal garb of their souls. Those holy Kohanim who serve Hashem must clothe their souls in good *middos* (character traits), proper ideas and attitudes. The holy external garments were only a means to teach the Kohanim that they must fix up their souls and their *middos*, which are the internal garb of the soul. Then they will be truly fit to serve Hashem.

Kinderlach . . .

"Middos Tovos are the measure of a person. Let's go around the Shabbos table and see how many middos tovos we can name." "Patience." "Very good Leah!" "Always telling the truth." "Excellent, Rivka!" "Speaking softly." "That's so important Ephraim." "Being organized." "That helps everything go well, Ahuva." "Not wasting anything." "I can see you appreciate what Hashem gives you Doni. Okay, let each one of us pick a middah and work on it this week. Next week we will report back with our success stories."

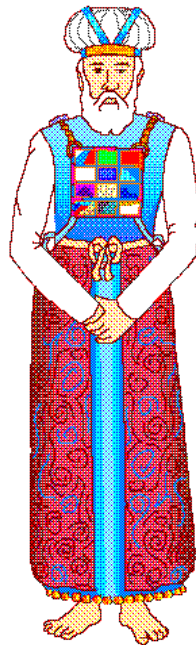
והגדת לבנו

לעבוד קשה... ובהתמדה!

התיישנות כמטרה

"לעונג הוא לי לראיין אותך, מר גייטס. אני מודה לך על שהסכמת להתראיין."
 "העונג כולו שלי, נערי. שאל כל שאלה שתרצה."
 "הכיתה שלי בקשה לדעת כיצד נהיית כה עשיר, מר גייטס."
 "זה פשוט מאוד, נערי. פיתחתי מוצר ומכרתי אותו לאנשים."
 "הרבה אנשים עושים זאת, מר גייטס, אך הם אינם נעשים מיליארדרים כמוך."
 "נכון, נערי. שינית את המוצר שלי מדי פעם, ואז המוצר הקודם נעשה מיושן ובלתי ראוי לשימוש. הלקוחות חזרו אליי שוב ושוב כדי לקבל את המוצר החדש יותר. מכרתי עוד ועוד לאותם אנשים. זהו הסוד שלי. הלקוחות שלי נעשו תלויים בי. אם לא הייתי נוהג כך, לא הייתי רואה שוב לא אותם ולא את כספם."

"ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד" (שמות כ"ג, כ'). הגמרא (שבת כ"א ע"א) מעירה שלאחר הדלקתן צריכות הנרות של המנורה להמשיך ולבעור ללא סיוע מבחוץ. כולנו יודעים שאור המנורה מסמל את התורה. הרב שמשון רפאל הירש מסביר שתלמיד הלומד תורה הוא כמו פתילה של נר, והמורה המלמדו הוא כמו האש שמבעיר את הפתילה. על האש המבעירה לגרום לכך שהפתילה תוכל לבעור באופן עצמאי. באותה מידה, מטרת המורה היא להביא לידי כך שהתלמיד יוכל ללמוד תורה בכוחות עצמו - שהמורה עצמו יהיה "מיושן" ולא יהיה עוד צורך בו - ואז תלמידיו יבערו באש של תורה.

"בוקר טוב, ילדים."
 "בוקר טוב, רב'ה!"
 "תודה לכם על קבלת הפנים היפה. הבה נתחיל ללמוד את פרשת השבוע. ונפתח בשאלה: מי יודע מהם שתי הדרכים להפקת שמן מזיתים?"
 "אני מכיר דרך אחת, רב'ה: טוחנים את הזיתים, ומסננים ממה שמתקבל את הגפת (הפסולת של פרי הזית), ואז נשאר בידינו השמן."
 "טוב מאוד, חיים. האם מישהו מכיר דרך אחרת?"
 "סוחטים אותם ביד עד שיוצא מעט שמן זך - ואז מקבלים רק את השמן, בעצמו."
 "מצויין, אברימי. הדרך השנייה נותנת לנו שמן זך הרבה יותר, כי לא מעורב בו שום גפת. וכעת, יש לי שאלה נוספת: האם מישהו פה ניסה פעם לסחוט זיתים ביד כדי להוציא מהם את השמן?"
 "אני ניסיתי זאת, רב'ה!"
 "מצויין, שלמה. ספר לנו על כך. האם היתה זו עבודה קשה?"

"עבודה קשה מאוד, רב'ה. הייתי צריך להתאמץ מאוד כדי להפיק את השמן מהזיתים."
 "שלמה, אני בטוח שתוכל, אם כן, להעריך את המאמץ שהושקע בייצור שמן הזית למנורת בית המקדש. היה זה השמן הטהור ביותר - הוא יוצר בסחיטה ולא בטחינה. בשמן מושלם זה הדליקו את המנורה, שלהבותיה בערו תמיד. ישנה סמליות עמוקה בנרות המנורה הדולקים."
 "האר את עינינו, רב'ה!"
 "הרב יונתן אייבשיץ מאיר את הנושא עם הרעיון הידוע שהמנורה מסמלת את לימוד התורה. לתורה יש הכוח להאיר את שכלנו, את חיינו ואת העולם כולו. אך עלינו ללמוד אותה כיאות. לא תמיד קל להבין את המשמעות הבהירה של סוגיא ואת עומקה. דרושה לכך עבודה רבה. יש ללמוד את הסוגיא, ולחזור עליה שוב ושוב. יש להביט בה מזוויות שונות. חובה גם להתפלל לה' לסיעתא דשמיא בלימודים. ולבסוף, לאחר עיון רב, מגיעים לידיעה ברורה של הסוגיא."
 "אכן, רב'ה, זהו מאמץ רציני."
 "נכון. הרב אייבשיץ מדמה את המאמץ שמשקיעים בלימוד למאמץ שמשקיעים בסחיטת זיתים. כמו שנדרש מאמץ רב להפיק את השמן למנורה, כך נדרש מאמץ עליון כדי להפיק את האור הרוחני הנובע מלימוד תורה. ויש עוד עניין באורה של המנורה שיש בו סמליות."
 "אנא, האר שוב את עינינו, רב'ה!"

ילדים יקרים...

היצרן דאג לכך שאנשים רבים יהיו תלויים בו, וכך הוא התעשר. מטרתו היתה לקחת, ולקחת ולקחת עוד מהם. ככל שהוא לקח יותר, כך הוא התעשר יותר. רב המלמד תורה הוא בדיוק ההפך ממנו: מטרתו היא לתת, לתת ושוב לתת מתורתו לתלמידו. ככל שהוא נותן יותר, כך הוא מתעשר יותר. מי מהם באמת העשיר יותר? כסף בא והולך. אפילו כסף שנשאר בדי אדם אינו הולך איתו לעולם הבא. התורה תמיד איתנו, והיא שווה הרבה יותר מכסף. לימדו, ילדים, כדי שתוכלו ללמד. ואז תנו, תנו ותנו עוד יותר לאחרים. העושר שתקבלו מכך יהיה הרבה יותר ממה שאתם יכולים לתאר לעצמכם.

"השלהבת של המנורה נקראת 'נר תמיד' - נר שתמיד דולק. בדומה לכך, הלימוד שלנו דורש התמדה - לימוד מתמיד. עלינו ללמוד כל העת - בוקר, צהריים וערב; וגם בערב שבת, בשבת עצמה, ביום טוב, בחופשים - תמיד. מדוע? כי קל מאוד לשכוח את התורה. יש לחזור על לימודה שוב ושוב כדי שלא תאבד ותישכח."
 "אני מבין, רב'ה. עלינו להשקיע את מלוא המאמץ כדי להבין את החומר שאנו לומדים, ולאחר שכבר רכשנו את הידע הזה, עלינו לחזור עליו שוב ושוב כדי שלא נשכחנו."
 "בדיוק כך, חיים. אם תנהג כך, תאיר באורה של ידיעת התורה הקדושה."
 "יהי רצון שאור התורה שבנו יאיר בעוצמה רבה!"
 "אמן!"

מידת הבגדים

"ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת" (שמות כ"ח, ב). המלבי"ם זצ"ל מסביר את ההבט הרוחני של המידות של בגדים אלו. למרות שלכאורה נראה שהתורה מתארת את צורתם של הבגדים החיצוניים ואת אופן עשייתם, למעשה היא מתארת את מלבושיה הפנימיים של הנשמה. הכהנים הקדושים המשרתים את ה' חייבים להלביש את נשמותיהם במידות טובות ובהנהגות מתאימות. הבגדים החיצוניים הקדושים נועדו רק כדי ללמד את הכהנים שעליהם לתקן את נשמותיהם ואת מידותיהם, שהן הלבוש הפנימי של הנשמה. ואז יהיו באמת מוכנים לשרת בקדש.

ילדים יקרים...

מידות טובות הן אמת המידה של האדם. בואו נעשה סבב סביב שולחן השבת ונראה כמה מידות טובות אנחנו יכולים להזכיר. "סבלנות" טוב מאד לאהו! "תמיד לומר את האמת" מצוין רבקה! "לדבר בשקט" זה מאד חשוב אפרים! "להיות מאורגנים ומסודרים" זה בהחלט עוזר שהכל ילך למישרין, אהובה! "לא להשחית או לבזבז שום דבר" אני רואה שאתה מעריץ את מה שה' נותן לך דני. עכשיו, כל אחד מאתנו יבחר מידה אחת ויעבוד עליה במשך השבוע. בשבוע הבא נספר לכולם על הצלחותינו.

ילדים יקרים...

התורה היא האור הרוחני שלנו. אנו רוצים שאור זה יהיה טהור וברור. ולפיכך עלינו להגיע לבהירות מוחלטת בלימוד. כיצד נוכל לעשות זאת? ע"י כך שנעבוד על הסוגיא: נבדוק אותה, ננתח אותה, ונעבור עליה בעמקות מתחילה ועד סוף. זוהי עבודה קשה - כמו סחיטת הזיתים כדי לקבל את השמן למנורת המקדש. כאשר אנו מגיעים לבהירות בסוגיא, עלינו לחזור עליה שוב ושוב כדי ליכור את הדברים. זאת, בדומה לאורה של המנורה שדלקה תמיד. הרב אייבשיץ נותן לנו שני כלים ללימוד מוצלח: לעבוד קשה... ובהתמדה.